

Олександр Блок
Росія

Перекладач: Іван Драч

І знов, як в літа золотії,
Три стертих тягнуться шлеї
І грузнуть шпиці розписнії
В баюрі, в глині, в колії...

Злиденна й темна ти, Росіє,
Мені жура твоїх хатин,
Твої пісні на ветровії —
Кохання першого полин!

Тебе жаліти не зумію,
Несу свій хрест із краю в край,
Якому хочеш чародію
Свою красу лиху віддай!

Нехай покине, хай задурить —
Не пропадеш поміж завій,
Турбота лиш в туман охмурить
Той образ непогасний твій...

Ну що ж? Турбота в очі сині —
Одна сльза в журби ріку.
А ти в мережаній хустині
По брови — наче в сповитку.

І неможливе все прилине,
І даль доріг — така легка,
Коли проблісне з-під хустини

Вогонь очей — шалінь така,
Та плач хурдиги з хуртовини
Дзвенить у пісні ямщика!..